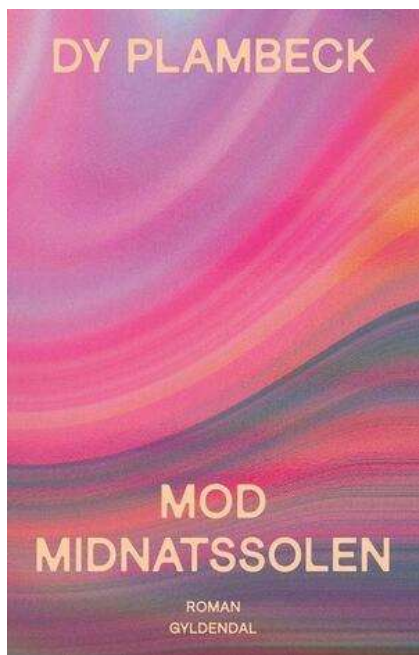

BOG

MOD MIDNATSSOLEN (/BOEGER/MOD-MIDNATSSOLEN- ROMAN)

Af Dy Plambeck (/forfattere/dy-plambeck) (2024)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?search_block_form=870970-)

BASIS%3A138191753&FRAGMENT=CONTENT)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/mod-midnatssolen-roman) for at anmelde

Dy Plambeck skriver indsigtfuldt og nuanceret om det svære ved at leve i en sammenbragt familie og om værdien af livslange venskaber.

ANMELDELSE

10 jun.24

(/users/lise-
vandborg)

Af Lise Vandborg (/users/lise-vandborg)

Redaktør

Dy Plambeck skriver indsigtfuldt og nuanceret om det svære ved at leve i en sammenbragt familie og om værdien af livslange venskaber.

Mens Dy Plambecks forrige roman Til min søster (<https://litteratursiden.dk/boeger/til-min-soster>) kan læses som et opgør med kernefamilien som den eneste familieform, går 'Mod midnatssolen' et skridt videre og viser vanskelighederne ved at leve i en sammenbragt familie. Fortælleren, 40-årige Amy, er skilt fra sine tvillingedøtres far og

har fået en datter med sin norske kæreste, Mats, som bor i Tromsø. Nu skal Amy til fest hos Mats, og med sig på krydstogtskibet mod Norge har hun sine tre døtre og de to ungdomsveninder Kari og Lulu.

Dy Plambeck skriver med stor indsigt om et splittet familieliv og om følelsen af hjemløshed både for børn og voksne. Amys piger savner deres gamle familieliv med begge forældre under samme tag, og de synes ikke, Mats hører hjemme hos dem: *"Hvornår skal han hjem igen?"*. Plambeck har en stærk sans for børns umiddelbare og rammende replikker: *"Jeg har ikke noget hjem. Du har to hjem nu. Men jeg har ikke noget hjem, sagde hun"*. Ofte antydes en spænding mellem forældre og børn, der bliver siddende som en let sitren eller urovækkende undertone i bogen.

Amy føler sig heller ikke rigtig hjemme hos Mats, hvilket ikke kun skyldes, at ekskonens navneskilt stadig hænger på døren, men også det kejtede forhold til hans to teenagesønner. De komplekse følelser og potentielle konflikter mellem forældre og bonusbørn er et tabu, som der ikke er skrevet meget om i dansk litteratur, selv om temaet jo allerede fyldte meget i mange eventyr om den onde stedmor. Det er ikke det eneste tabu i de nye familieformer, som Plambeck berører i romanen. Amys voldsomme savn efter sine to ældste døtre hver anden uge er beskrevet med stor indlevelse: *'at vågne om morgenen og lytte efter skridt, der aldrig kom, fordi det var fredag i en ulige uge, men det kunne kroppen ikke forstå.'*

Mens konflikterne i nutidens familieliv mest antydes, er dramaerne i fortiden mere udpenslede. Amy har mange tilbageblik til ungdomstiden i Kalundborg, hvor hun boede sammen med Lulu og Kari og var kæreste med Jarne, der arbejdede i en bedemandsforretning og dyrkede pot. Selv om romanen viser vanskelighederne i den sammenbragte familie på en både nuanceret og genkendelig måde, knytter voldsomhederne sig mest til fortiden. Ikke mindst i de mange flashbacks til tiden med Jarne, som i glimt har den vildskab i sig, som er grundtonen i *'Til min søster'*. At Jarne fylder så meget i hendes erindring kan både være udtryk for en vis dragning mod ungdommens vildskab og for en bearbejdning de smertepunkter, der på tværs af tiden taler sammen med svære situationer i nutidens familieliv.

Samtidig bygger Amys to veninder bro til ungdommen og forbinder fortid og nutid. Plambeck skriver overbevisende om dobbeltheden ved at tætte venskaber giver en stabilitet, mens familien paradoksalt nok repræsenterer savn, opløsning og mangel på stabilitet. Romanen bliver derfor også en varm hyldest til de tætte, livslange venskaber. Her er der en parallel til Naja Marie Aidts nye roman *Øvelser i mørke* (<https://litteratursiden.dk/boeger/oewelser-i-moerke-roman>), hvor stærke venskaber mellem kvinder er omdrejningspunkt i fortællingen og gør det muligt at komme videre efter traumatiske oplevelser.

